

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 85. Contentio inter Andagavensem Episcopum & Senatum innovata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

tia erexisset, nihilominus cedendum erat Regis mandato, qui totam molem non noctu, uti quamplures petebant, sed luce palam convelli iussit, ut Jesuitas ab hoc crimine omnino innocios fuisse, luce meridiane clarius pateret. Ergo demolitioni manus imponitur, atque in pyramidis locum fontis receptaculum collocatur, abolita penitus nefandi criminis memoria.

Præterea Jesuitis die vigesima nona Aprilis Collegium Parisiense reddebatur, obtenta etiam facultate literas publice docendi: Verum Parisinæ Universitatis Rector vehementer obstitit, caussa in forum delata; nec defuerunt opponentibus insignes Patroni, imo ipsemet Cardinalis Peronius ceteroquin Jesuitis addictissimus permoleste tulit hoc diploma se incio impetratum: unde Regi significabat, multos jam esse Parisiis Theologiæ Doctores, quibus præripi discipulos non conveniret. Horum igitur repugnantia factum, ut Jesuitæ per plures annos scholas suas aperire inhiherentur.

§. LXXXV.

Contentio inter Andegavensem Episcopum & Senatum innovata.

Non

Sæc. XVII.
A.C. 1604.

Sæc. XVII. Non multo post Pater Cotonus Jelic
A C. 1604. ta arguebatur, quod Pontifici

Thuan. hist.
Franc. l. 132.

Vid. Lib.
76. S. 4.

Nuntium instigasset, ut hic caussam
ante biennium motam, quæ hætenus
quieverat, innovaret, & adversus Scholæ
Theologicæ censuram contra Canonicum
Mironem Andegavensem Episcopum a Collegio
Andegavensi, uti falsè jactabatur, latam
reclamaret, eo quod Ludovicus Servinus
Regius Advocatus plurima contra honorem
Sedis Apostolicæ, ejusque auctoritatem huic
scriptis inferuisset. Igitur die decima
septima Februarii Henricus Petraviva in
Sobonæ Aula Theologorum conventum
solemniter habuit, in quo decretum
quod scriptum istud Collegii nomine
vulgatum sit fictitium, & supposititium
neque unquam ab eo profectum, ex
verso autem omnino temerarium, blasphemum,
offensionis plenum, erga Sedem
Apostolicam injuriosum, schismaticum
impium esse, ac hæresin sapere confes-
sum. Id vero cum a Cognitore regio ad
Senatum perlatum esset, censuerunt Prae-
sides, ut duo Theologi ex illis, qui præ-
fato conventui intererant, proximo die
unacum Collegii Syndico comparere
juberentur, interdicta interim conven-
tum celebrandi facultate, donec ibi
comparuissent. His biduo post adven-
tantibus Harlæus Præses a Petraviva
quæ-

quærebat, cujus jussu & auctoritate conventus esset habitus: eo autem respondente, id jussu Regis factum, Harlæus petiit, ut de decreto seu potius libello famoso nuper condito rationem redderet: mox Petraviva intrepide reposuit, quod ipsemet conventum celebrari institisset, accepto mandato ab eo, qui & in eum & in Senatum jus imperii habet. Hanc audaciam indignatus Præses, eum in crimen læsæ Majestatis incurrisse pronuntiat, moxque converso ad Apparitorem sermone acta deliberationis sibi exhiberi petit, rursusque Petravivam interrogat, a quo mandatum conventus indicendi emanasset, quo respondente, quod illud a Rege ex ore Cancellarii exceptum, & per illum Cardinali Gondio intimatum fuerit, de novo interrogabatur, cur tam infrequenti cætu id factum esset, reposuit Petraviva, triginta septem Theologos interfuisse, hunc autem idoneum esse numerum ad decretum sanciendum. Dimissis itaque illis Senatus censuit, ut Curia de tota re decerneret. Ita suppressis Sorbonicæ censuræ actis amplius suspensa est a Senatu deliberatio.

§. LXXXVI.

Varii Religiosorum Ordines in Regno Franciæ admissi.

Sub

Sæc. XVII.
A. C. 1604.